

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับ ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของข้าราชการและบุคลากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในคราวประชุมครั้งที่ ๖ /๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๐ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ ก.พ.อ. ” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ มหาวิทยาลัย ” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“ สภามหาวิทยาลัย ” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“ อธิการบดี ” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“ ผู้บังคับบัญชา ” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือกอง

“ ข้าราชการ ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

“ บุคลากร ” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว อาจารย์พิเศษตามสัญญา และอาจารย์พิเศษ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยมหาวิทยาลัยจ้างด้วยงบประมาณแผ่นดินหรือเงินนอกงบประมาณของมหาวิทยาลัย

“ จรรยาบรรณ ” หมายความว่า ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ อันเป็นบรรทัดฐานสำหรับ

ข้าราชการ และบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อต้องการรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความดีงาม ความสงบสุข และความเจริญในตัวคนและวิชาชีพ

“วิชาชีพ” หมายความว่า อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ที่มีความก้าวหน้าหรือความชำนาญ ในระดับสูง รวมทั้งการฝึกฝนที่มีความเฉพาะเจาะจง

“ศิษย์” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และให้หมายความ รวมถึงบุคคลซึ่งเข้ารับการมาฝึกอบรมโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจัดหรือร่วมจัด

ข้อ ๔ ข้าราชการและบุคลากร พึงมีจรรยาบรรณต่อตนเองดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการ เป็นข้าราชการและบุคลากร

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิด ทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตาม (๓) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๕ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็น ประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๕) ข้าราชการและบุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตน

(๖) ข้าราชการและบุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือ กลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะ ในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๖ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และต่อ ผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาฟังดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังเหตุผล ความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

ข้อ ๗ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อศิษย์ และผู้รับบริการ ต่อสังคม และต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงให้บริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาจากที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ขององค์กร

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงระงับการรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ ยกเว้น ในกิจการหรือธุรกรรมตามปกติของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ข้าราชการและบุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนและหรือวิจัย นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๔ ถึงข้อ ๗ แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนและหรือวิจัยด้วยความรับผิดชอบ

(๒) ส่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นแบบอย่างทั้งทางวิชาการและจริยธรรมแก่ศิษย์ รวมถึงให้ความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค

(๓) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๔) ไม่กระทำให้ตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

(๕) ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตาม (๕) เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๙ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล้วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับศิษย์ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือขอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากศิษย์หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของศิษย์ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่ศิษย์หรือผู้รับบริการ

(๕) การสอนและหรือวิจัยหรืออบรมศิษย์เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ผู้ใดไม่ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ จะได้รับโทษทางจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

(๗) โทษอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะหนึ่งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัยซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นประธาน

(๒) ผู้แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัยซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการตามข้อ ๑๑ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ถ้าตำแหน่งใดว่างลงก่อน กำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลงเว้นแต่จะระเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระเหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๒ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ ของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและเป็นกลาง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๒) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ข้าราชการและบุคลากร

(๓) แต่งตั้งอนุกรรมการ เพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

การสอบสวน การอุทธรณ์ หรือการพิจารณาใด ๆ ให้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด ไว้ใน ข้อบังคับมหาวิทยาลัย มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๖ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้มีพฤติการณ์แห่งการกระทำเป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด การภาคทัณฑ์หรือการประณามแล้วแต่กรณี และหากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หากฝ่าฝืนการภาคทัณฑ์หรือการประณาม ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาเพื่อทำการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด การภาคทัณฑ์หรือการประณามแก่ผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้หนึ่งด้วย

ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณรับทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๘ การตักเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง การภาคทัณฑ์หรือการประณาม ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบ

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย

ปฏิบัติหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา